

Κάτι είναι σάπιο στο «βασίλειο» της Αμερικής

Εισαγωγικό σημείωμα

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί την αφήγηση συντρόφων από το αντιφασιστικό κίνημα της περιοχής Lehigh Valley της Πενσυλβάνιας για το πώς βίωσαν τα γεγονότα της αντιφασιστικής συγκέντρωσης που πραγματοποιήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου στην πρωτεύουσα των ΗΠΑ, την Ουάσινγκτον.

Αν και τόσο η πορεία όσο και τα διάφορα γεγονότα πέριξ της διαδραματίστηκαν πριν από μερικές εβδομάδες, την ώρα που μεταφραζόταν αυτό το κείμενο, αλλά και καθ' όλο το διάστημα που μεσολάβησε, στις ΗΠΑ το πολιτικό κλίμα γινόταν όλο και πιο τεταμένο.

Τα πρωτοφανή γεγονότα που έλαβαν χώρα στις 6 Ιανουαρίου στην πρωτεύουσα, με υποστηρικτές του Τραμπ, δεξιούς εξτρεμιστές και μέλη φασιστικών ομάδων να εισέρχονται στο Καπιτώλιο και να προκαλούν επεισόδια και εικόνες άνευ προηγουμένου, δεν ήταν κάτι που μας εξέπληξε απόλυτα.

Κατ' αρχάς αξίζει να αναφέρουμε ότι στις 6 Ιανουαρίου εκτυλίσσονταν παράλληλα τρία διαφορετικά, σημαντικά πολιτικά γεγονότα.

Πρώτον, αναμέναμε τα αποτελέσματα από την καταμέτρηση ψήφων στη πολιτεία της Georgia για την ανάδειξη γερουσιαστών, με το αποτέλεσμα να κρίνει το ποιο κόμμα θα είχε τον έλεγχο της Γερουσίας, του δεύτερου νομοθετικού σώματος των ΗΠΑ• τελικά επικράτησαν οι Δημοκρατικοί. **Δεύτερον**, το Κογκρέσο θα ψήφιζε για την επικύρωση της εκλογικής νίκης του Τζο Μπάιντεν, με την ψηφοφορία τελικώς να διακόπτεται εξαιτίας των γνωστών γεγονότων. **Και τρίτον**, ήταν σε εξέλιξη η εδώ και καιρό προγραμματισμένη συγκέντρωση των υποστηρικτών του Τραμπ έξω από το Καπιτώλιο. Αυτό που συνειδητοποιήσαμε από τα γεγονότα

και την πορεία της 12ης Δεκεμβρίου ήταν ότι τελικά η ακροδεξιά στην Αμερική έχει κερδίσει πολύ έδαφος, και οι φόβοι που επικρατούσαν εδώ και μεγάλο διάστημα για κλιμάκωση της έντασης εν τέλει επιβεβαιώθηκαν.

Ύστερα από τη δολοφονία του Φλόιντ, και όσο πλησίαζαν οι εκλογές, οι πολιτικές συγκρούσεις τόσο στο επίπεδο των κομμάτων εξουσίας όσο και σε επίπεδο κινημάτων γινόντουσαν όλο και πιο έντονες. Συναφώς είναι γεγονός ότι τις λέξεις «εμφύλιος» και «πόλεμος» τις άκουγες όλο και πιο συχνά όταν άνοιγες κάποια πολιτική κουβέντα, και όλες οι πλευρές προετοιμάζονταν και προετοιμάζονται για πολιτικές και κοινωνικές συγκρούσεις. Οι φασίστες και η άκρα δεξιά βρήκαν μια χρυσή ευκαιρία να στοιχηθούν πίσω από την ακραία ρητορική ενός εξουσιομανή προέδρου, που έχει διχάσει σε μεγάλο βαθμό τη χώρα, να τελούν σε μια κατάσταση συνεχούς ετοιμότητας και κυριολεκτικά να διψάνε για αίμα -το βιώσαμε και το είδαμε με τα μάτια μας- προκειμένου να υπερασπιστούν τόσο τον «πρόεδρό» τους όσο και τα τις εθνικιστικές τους ιδέες και όσα αυτές συνεπάγοντα. Από την άλλη πλευρά, το αντιφασιστικό κίνημα στις ΗΠΑ ψάχνει να βρει τον προσανατολισμό του και με παρακαταθήκη τις κινητοποιήσεις μετά τον θάνατο του Φλόιντ, οργανώνεται και προσπαθεί να κερδίσει πολιτικό χώρο και λόγο. Ο αμερικανικός λαός δεν έχει βιώσει στο πετσί του φασιστικά καθεστώτα (ούτε δικτατορίες) και ως εκ τούτο στις συνειδήσεις του κόσμο δεν υπάρχουν εγγεγραμμένες τέτοιες εμπειρίες και αφηγήσεις. Πολλοί από αυτούς που είδαμε να εισβάλουν στο Καπιτώλιο ίσως να μην ξέρουν καν τι σημαίνει φασισμός ή εθνικισμός• παρακινούνται ωστόσο από άλλες δυνάμεις που ίσως να είναι και πιο δύσκολο να τις εντοπίσουμε και να τις αναχαιτίσουμε. Μπορεί η Κου Κλουξ Κλαν και οι απόγονοί της να τρομοκρατούσαν και να συνεχίζουν να τρομοκρατούν τις μειονότητες, αλλά τότε δεν αποτέλεσαν πλειοψηφικό ρεύμα.

Ο Τραμπ και να μην κατορθώσει το ανήκουστο παραμένοντας γαντζωμένος στην εξουσία παρά το εκλογικό αποτέλεσμα, θα έχει καταφέρει να δημιουργήσει ένα περίεργο νέο-φασιστικό

εξτρεμιστικό κίνημα και αφήγημα με το οποίο δύσκολα θα ξεμπερδέψει ο αμερικανικός λαός. Επίσης δύο πράγματα είναι ξεκάθαρα όλη αυτή την περίοδο. **Πρώτον**, ότι στην κυριολεξία οι ΗΠΑ είναι χωρισμένες στα δύο, με το στρατό προς το παρόν να φαίνεται πως δεν είναι διατεθειμένος να ακολουθήσει κάποιο απονενοημένο διάβημα του προέδρου, αλλά από την άλλη να υπάρχουν και αρκετές παραστρατιωτικές οργανώσεις με διασυνδέσεις που και θέλουν και είναι έτοιμες να κατέβουν στο δρόμο. **Δεύτερον**, ότι μιλάμε για μια νέα εποχή κοινωνικών και αντιφασιστικών κινημάτων στις ΗΠΑ που παρόλο τον μέχρι τώρα αρνητικό πολλές φορές συσχετισμό δυνάμεων, υπάρχει πολύς κόσμος, και ειδικά νέοι, που είναι διατεθειμένοι να βουτήξουν κατευθείαν στα βαθιά, χωρίς να διαθέτουν μια σαφή πολιτική πυξίδα• εντούτοις φαίνεται πως είναι διατεθειμένοι να υπερασπιστούν με κίνδυνο ακόμη και της ζωής τους έναν κόσμο και μια Αμερική διαφορετική. Τέλος, και αυτό είναι προσωπική μου άποψη, δεν είναι μόνο οι ΗΠΑ σε πολιτική και κοινωνική κρίση, αλλά ολόκληρο το οικοδόμημα του σύγχρονου δυτικού πολιτισμού• απλώς στην περίπτωση της Αμερικής αντιφάσεις και πολιτικές εξελίξεις συμπυκνώνονται συχνά καλύτερα, ενώ και όλα τα βλήματα είναι συνεχώς στραμμένα προς αυτή την πλευρά του Ατλαντικού.

Πέρα από το πώς θα εξελιχθούν πολιτικά τα πράγματα στις ΗΠΑ, τα κινήματα όχι μόνο εδώ αλλά και παντού πρέπει να βρουν απαντήσεις στις σύγχρονες προκλήσεις, να φύγουν, αν χρειαστεί, μακριά από τις παραδοσιακές αφηγήσεις και να υψώσουν ανάστημα απέναντι στα τέρατα της εποχής μας, κι εμείς ως αντιεξουσιαστές απέναντι σε κάθε κράτος και εξουσία να ξαναβγούμε στους δρόμους και να πάρουμε ό,τι μας ανήκει. Κάτι κινείται στις ΗΠΑ και αυτό δεν είναι τίποτα άλλο από την ανάγκη του κόσμου να πάρει πίσω όσα ο καπιταλισμός και το κράτους τους έχει κλέψει.

ΥΓ1: Στις 7 Ιανουαρίου όσοι οπαδοί του Τραμπ και φασίστες που δεν κατάφεραν να πάνε στην Ουάσινγκτον, έκαναν συγκεντρώσεις έξω από τα καπιτώλια των Πολιτειών τους με αποτέλεσμα σε

κάποιες περιοχές να υπάρξουν ξανά εντάσεις. Για παράδειγμα, στην πόλη Albany, που είναι η πρωτεύουσα της πολιτείας της Νέας Υόρκης, φασίστες πραγματοποίησαν συγκέντρωση έξω από το τοπικό καπιτώλιο (το οποίο προσπάθησαν και να καταλάβουν) και ήρθαν σε σύγκρουση με την ομάδα Skinheads Against Racial Prejudice και άλλους αντιφασίστες που παρενέβησαν για να τους εμποδίσουν, με αποτέλεσμα να υπάρχουν συλλήψεις συντρόφων.

ΥΓ2 Στις 10 Ιανουαρίου ομάδες δεξιών εξτρεμιστών, κάποιες απ' τις οποίες πρωταγωνίστησαν στα επεισόδια της Ουάσινγκτον, διοργανώνουν σε συγκέντρωση στην πόλη της Νέας Υόρκης και τα τοπικά αντιφασιστικά κινήματα καλούν για ενισχύσεις από τις γύρω περιοχές.

Εισαγωγή

Η πρώτη φορά που αρκετοί άνθρωποι άκουσαν ή ενδιαφέρθηκαν να μάθουν για τα “ Proud Boys”, ήταν στο συλλαλητήριο , “ Unite the Right” (ΕΝΩΣΤΕ ΤΗ ΔΕΞΙΑ) που πραγματοποιήθηκε το 2017 στο Charlottesville της Βιρτζίνια. Ήταν μια από τις πρώτες εμφανίσεις μιας ομάδας, που πιο πριν ήταν δύσκολο να τους πάρει κάποιος σοβαρά υπόψιν. Μέσα σε όλα τα άλλα να αναφέρουμε ότι το όνομά τους είναι εμπνευσμένο από ένα τραγούδι της Disney, ότι απαιτούν από τα νεοσύλλεκτα μέλη να απαριθμούν εμπορικά σήματα δημητριακών ενώ δέχονται γροθιές από τους συναδέλφους τους ως τελετή μύησης και υιοθέτησαν την καθολική χειρονομία «Ok» ως «ειρωνικό» σημάδι λευκής δύναμης στα πρότυπα των συμμοριών του δρόμου.

Το όνομα είναι ανόητο, το εμπορικό σήμα τους είναι ανόητο και όλο αυτό είναι σχεδιασμένα κατ' επιλογήν . Το μήνυμα της ομάδας είναι προσεκτικά σχεδιασμένο ώστε να ακούγεται κάπως σαν αδιάφορο-αβλαβή (αν όχι ειρωνικό και ακραίο) συντηρητισμό για τους αμύητους, ενώ στην πραγματικότητα προβάλλει βία και υπερ-εθνικισμό σε εκείνους που γνωρίζουν. Ακόμα, κι ενώ τα μέλη τους φωνάζουν για πιο [ρητά-ξεκάθαρα μηνύματα λευκής ανωτερότητας](#), οι έγχρωμοι εκπρόσωποί τους χρησιμοποιούνται για εκτροπή από κατηγορίες μισαλλοδοξίας. Στερούμενα μια πιο

εμπεριστατωμένη άποψη για τον φασισμό, πολλά από τα συστημικά μέσα ενημέρωσης [δέχονται αυτές τις αποκλίσεις τοις μετρητής](#).

Το Charlottesville (Σαρλοτσβιλ) ήταν τόσο μια ευκαιρία για να πρωτο εμφανιστούν τα Proud boys (Υπερήφανα Παλληκάρια), αλλά επίσης ήταν και μια ευκαιρία για την αναπτύξουν και να κάνουν δημόσιες σχέσεις. Αυτά την φορά το ειρωνικό χιούμορ των Proud Boys, ήταν ανεπαρκές για να κρύψει την μισαλλοδοξία τους. Μέλη της οργάνωσης “ Jews Will Not Replace US” (Οι Εβραίοι δεν θα μας αντικαταστήσουν), καθώς και άλλες ομάδες [λευκων παραστρατιωτικών εθνικιστών ευθυγραμμίστηκαν με τα Proud Boys](#). Όταν ζητήθηκε από τον Τραμπ να σταθμίσει την βία που προκάλεσε η συγκεκριμένη ομάδα στο Charlotsville, γύρισε την κουβέντα, βρίσκοντας ως αποδιοπομπαίο τράγο για όλα όσο συνέβησαν το αντιφασιστικό κίνημα, ωθώντας ακόμη και τα mainstream (συστημικά-γενικά αποδεκτά) μέσα ενημέρωσης να καταδικάσουν την ψευδή ηθική ισοδυναμία. Από εκείνη την στιγμή, τα Proud Boys έχουν ορίσει με μεγαλύτερη σαφήνεια το ρόλο τους ως παραστρατιωτική δύναμη, που συντονίζει τα μέλη της έτσι ώστε να [εμπλέκονται σε στοχευμένα περιστατικά βίας](#) στους δρόμους εναντίων των πολιτικών τους αντιπάλων.

Αποτροπιασμένοι από τις εικόνες βίας που διαπράχθηκαν από τα Proud Boys και τις άλλες εξτρεμιστικές-ακροδεξιές ομάδες στο συλλαλητήριο “Million MAGA Rally” (ΣτΣ. MAGA είναι τα αρχικά του “Make America Great Again” Κάντε την Αμερική μεγάλη ξανά) τον περασμένο Νοέμβριο στην Washington DC, η ομάδα μας συνεννοήθηκε-αποφάσισε να υποστηρίξει τους κατοίκους της Washington στην προσπάθειά τους να αμυνθούν (για Δεύτερη φορά) ενάντια στην φασιστική απειλή. Τα Proud Boys, είχαν ήδη κάνει δημοσιεύσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης που απειλούσαν την κοινότητα της Washington, δίνοντας υποσχέσεις ότι θα [καθαρίσουν την πρωτεύουσα από τους πολιτικούς αντιπάλους](#).

Ξεκινήσαμε το πρωί από την κατεχόμενη περιοχή Lenape [1] στις 12 Δεκεμβρίου. Αυτό που ακολουθεί είναι ένας συλλογικός απολογισμός των επιτόπου εμπειριών μας, και μια ανάλυση των επιτυχιών και των αποτυχιών της κινητοποίησης αυτής.

Αναφορά κινητοποίησης

Η ομάδα μας έφτασε στην Ουάσιγκτον λίγο μετά από τις 11 μμ. Κατά το μεσημέρι, η πλειοψηφία των Proud Boy και πλήθος υποστηρικτών του δόγματος MAGA [2], είχε συσπειρωθεί γύρω από πρωτοβουλίες (καθοδηγούμενος και από θεωρίες συνωμοσίας) όπως την «stop the steal» (σταματήστε την κλοπή της Προεδρίας) που διεξήχθησαν σε διαφορετικό σημείο στην πόλη. Βαδίσαμε σαν ομάδα προς την Black Lives Matter (στο εξής BLM), όπου είδαμε έναν μεγάλο αριθμό αστυνομικών δυνάμεων, οχημάτων του δήμου και διαφόρων τύπων [διαχωριστικά εμπόδια](#) αλλά μόνο ελάχιστους ακροδεξιούς διαδηλωτές. Στην διαδρομή μας προς την πλατεία, η ομάδα μας ήταν ντυμένη διακριτικά και δεν τράβηξε καθόλου την προσοχή ούτε της αστυνομίας, ούτε των ακροδεξιών.

Ερχόμενοι από τη βόρεια πλευρά, προσπεράσαμε ένα μπλόκο της αστυνομίας που βρίσκονταν επί της οδού K street, για να ενωθούμε με μια αντιφασιστική ομάδα, περίπου 300 ατόμων οι οποίοι βρίσκονταν επί της πλατείας. Από τους αντιφασίστες που ήταν παρόντες, η πλειοψηφία ήταν ντυμένοι στα μαύρα, φορώντας κάποια μορφή πανοπλίας και κρατώντας μια σημαία ή ασπίδα. Μια αξιοσημείωτη εξαίρεση ήταν οι διοργανωτές του Refuse Fascism (Αρνηθείτε το φασισμό), οι οποίοι ήταν ντυμένοι με κανονικά ρούχα του δρόμου και έφεραν πινακίδες με συνθήματα κατά του Trump. Ήταν σαφές ότι η πλειοψηφία που ήταν παρόντες ήταν διαδηλωτές που ήταν διατεθειμένοι να υπερασπιστούν την κοινότητα με κάθε απαραίτητο μέσο. Η προοδευτική λευκή κοινότητα που αποτελεί μεγάλο μέρος του πληθυσμού της DC απουσίαζε εμφανώς. Η πλατεία ήταν σποραδικά γεμάτη.

Νωρίτερα την ίδια μέρα οι αστυνομικές δυνάμεις της περιοχής είχαν σχηματίσει φράγματα σε όλες τις εξόδους της πλατείας, εμποδίζοντας πολλές φορές μέλη και διαδηλωτές του αντιφασιστικού κινήματος να εισέλθουν στον χώρο. Αυτό συνέβη και κατά την άφιξη μας, δημιουργώντας μια περίπλοκη κατάσταση. Οι περισσότεροι ακροδεξιοί διαδηλωτές εμποδίστηκαν από το να περάσουν στην πλατεία, όπου προηγουμένως είχαν [βανδαλίσει μνημεία](#) προς τιμήν έγχρωμων που είχαν σκοτωθεί από

αστυνομικούς. Έμειναν λοιπόν λίγοι-ες αντιφασίστες-τριες να υπερασπίζονται την πλατεία, που βρίσκονταν στο έλεος των αστυνομικών που έκαναν συλλήψεις οποιαδήποτε ώρα και στιγμή ήθελαν και για οποιονδήποτε λόγο, πραγματικό ή φανταστικό. Τελικά, αργότερα το απόγευμα, η αστυνομία προχώρησε σε [συλλήψεις](#) διαδηλωτών.

Αφήνοντας αυτά κατά μέρος, οι ώρες που περάσαμε στην πλατεία μεταξύ 12μμ-4μμ κύλησαν αρκετά ήσυχα. Εξαιρέσεις στην ήρεμη αυτή κατάσταση ήταν 2-3 περιστατικά όπου μια ομάδα ακροδεξιών διαδηλωτών βάδιζαν περιμετρικά της πλατείας, εκτοξεύοντας προσβλητικά σχόλια και προσπαθώντας να προκαλέσουν τους αντιφασίστες-τριες να περάσουν τους αστυνομικούς και να έρθουν σε σύγκρουση μαζί τους. Κάθε φορά που συνέβη αυτό, περίπου μισό από το συγκεντρωμένο πλήθος ανταποκρίνονταν στις προκλήσεις και πήγαν προς το μέρος τους και έτσι ψεκάστηκαν με σπρέι πιπεριού από τους αστυνομικούς. Παρόλα αυτά οι ομάδες ακροδεξιών διαδηλωτών δεν κατάφεραν να περάσουν το μπλόκο της αστυνομίας. Ωστόσο, υπάρχει ένας μικρός αριθμός μεμονωμένων υποστηρικτών του MAGA που πέρασαν από το BLM Plaza. Κάποια από αυτούς έκαναν ζωντανή μετάδοση με τα κινητά τους, αλλά δεν αποτελούσαν φυσική απειλή.

Πλην αυτών των περιστατικών, την περισσότερη ώρα μας την περάσαμε συνομιλώντας με άλλους συντρόφους από την γύρω περιοχή για διάφορα περιστατικά ακροδεξιών κινημάτων και επιθέσεων, τα οποία έχουν γίνει γνωστά μέσα από τα μέσα ενημέρωσης. Επίσης παρακολουθούσαμε τις τυχόν αλλαγές στον αριθμό, τη θέση και τον εξοπλισμό που είχε η αστυνομική δύναμη που περιέκλειε την πλατεία.

Παρά την έλλειψη επιθέσεων μεγάλης κλίμακας, η στασιμότητα και ο αποκλεισμός της πλατείας σε συνδυασμό με σποραδικές προσπάθειες μεθυσμένων ανοργάνωτων διαδηλωτών των Proud Boys να προκαλέσουν φασαρίες, οδήγησαν σε μια μεγάλη ένταση. Παρόλα αυτά εκείνη τη στιγμή πήγαμε να πάρουμε να φάμε κάτι μιας και γνωρίζαμε ότι αργότερα τα πράγματα θα δυσκόλευαν αρκετά. Στο χρονικό διάστημα που προσπαθούσαμε να ανασυνταχτούμε, υπήρχαν

ήδη δημοσιεύσεις στο διαδίκτυο ότι έγιναν επιθέσεις κατά των αντιφασιστών διαδηλωτών από τους Proud Boys στο πάρκο του McPherson . Ενώ δεν ήμασταν παρόντες για αυτήν την αντιπαράθεση, μια άλλη αναφορά που γράφτηκε από συντρόφους από το Πίτσμπουργκ [κάλυψε καλά το γεγονός](#).

Γύρω στις 6μμ βγήκαμε πάλι στο δρόμο με κατεύθυνση την πλατεία BLM, όπου βρισκόταν οι σύντροφοι-σες που καλούσαν σε βοήθεια. Είναι αλήθεια ότι αυτή την φορά υπήρχε πολύ μεγαλύτερη περιουσία των Proud Boys και πολιτοφυλακών σε όλο το κέντρο της πόλης. Επιλέξαμε την διαδρομή πολύ προσεκτικά κάνοντας ότι μπορούσαμε για να αποφύγουμε τις ομάδες των φασιστών. Πιρίν προσεγγίσουμε την πλατεία BLM, είδαμε ένα μπλοκ διαδηλωτών το οποίο αποτελούνταν από περίπου 100 άτομα. Σκεπτόμενοι ότι οι δρόμοι δεν ήταν αρκετά ασφαλείς ενωθήκαμε όσο πιο γρήγορα μπορούσε με το μπλοκ, το οποίο στην κεφαλή του είχε ένα πανό το οποίο έγραφε "Fuck the proud boys", κι εκείνη την στιγμή είχε σταματήσει για λίγα λεπτά στη μέση του δρόμου φωνάζοντας συνθήματα.

Έπειτα από μερικά λεπτά ξεκινήσαμε να οδεύουμε προς την πλατεία BLM. Λόγω της πανδημίας, υπήρχαν πολύ λίγοι πεζοί στο δρόμο. Μερικά τετράγωνα παρακάτω, κάποιιοι από τους Proud boys, επιτέθηκαν σε συντρόφους στην άκρη του μπλοκ μας. Μετά την αρχική αψιμαχία, οι αντιφασίστες δημιούργησαν ένα τείχος προστασίας το οποίο οι φασίστες δεν μπορούσαν να διαπεράσουν. Οι αντιφασίστες χτυπούσαν μεταλλικές πινακίδες κάνοντας θόρυβο ενώ οι φασίστες έβριζαν με άσχημο τρόπο φωνάζοντας δυνατά προς το μπλόκ μας. Σε κάποιο σημείο κατά τη διάρκεια της αντιπαράθεσης, ένα πυροτέχνημα εξερράγη στο δρόμο (προερχόμενο από την δική τους μεριά), το οποίο ωστόσο δεν ήταν αρκετό να προκαλέσει ζημιά στον σχηματισμό μας. Μετά τις άκαρπες προσπάθειες των φασιστών, ήρθαν οι αστυνομικοί σχηματίζοντας ένα τείχος με τις μηχανές-ποδήλατα ανάμεσα μας.

Αποκλεισμένοι τώρα από τους φασίστες, αλλάξαμε την κατεύθυνση μας πάλι όμως με στόχο να προσεγγίσουμε την πλατεία BLM. Η αστυνομία μας ακολουθούσε από πίσω ελέγχοντας όσους βρίσκοντας

στο πίσω μέρος του σχηματισμού μας. Αυτό επηρέασε αρνητικά τη δυνατότητά μας να μείνουμε ενωμένοι. Στη συνέχεια, μια ομάδα από τους Proud Boys, οι οποίοι βρίσκονταν ένα σχεδόν τετράγωνο πιο πίσω, έψαχνε να βρει τρόπο να παρακάμψει την αστυνομία και να επιτεθεί στο μπλοκ μας. Ήταν εκείνη τη στιγμή που οι φασίστες άρχισαν να κάνουν την παρουσία τους πιο αισθητή. Αυτό που είχαμε δει νωρίτερα ήταν απλά ένα μικρό κομμάτι περίπου χιλίων ακροδεξιών και νεοφασιστών οι οποίοι κινούμενοι στο κέντρο, εκφόβιζαν κατοίκους και γενικά επιτίθεντο σε οποιονδήποτε θεωρούσαν πολιτικά εχθρό.

Όλοι είχαμε τα μάτια μας ανοιχτά για ομάδες από τους Pride boys, τους οποίους δεν ήταν δύσκολο να τους ξεχωρίσεις. Κάθε λίγο βλέπαμε φασίστες πολύ κοντά στο δικό μας μπλόκο. Καταπολεμήσαμε μερικές μεμονωμένες επιθέσεις στις πλευρές και στο πίσω μέρος του μπλοκ μας, ενώ περιηγηθήκαμε στους δρόμους τους πόλης όπου και επικρατούσε μια σύγχυση μεταξύ των φασιστών, των αντιφασιστών και της αστυνομίας. Το περιβάλλον αυτό δημιούργησε νέο πρόβλημα. Θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε πιο ισχυρό τείχος απέναντι στους φασίστες, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί αν οι αντίπαλοι δεν επιτίθονταν από όλες τις πλευρές.

Μόλις λίγα τετράγωνα μακριά από την πλατεία, ξανά βρεθήκαμε αντιμέτωποι με μια ομάδα 400-500 περίπου ακροδεξιών - εξτρεμιστών. Έπειτα ξέσπασε μια μάχη με τους αντιφασίστες-τριες να σχηματίζουν τείχος προστασίας έναντι των επιθέσεων. Έγινε χρήση σπρέι πιπεριού – τη στιγμή αυτή κάποιοι από την ομάδα μας μπήκανε στη μέση προκειμένου να παρέχουν ιατρική βοήθεια σε κάποιον που δέχθηκε χτυπήματα και χημικά. Σύμφωνα με τη μαρτυρία του συντρόφου, η ιατρική υποστήριξη που υπήρχε στο μπλοκ μας έδρασε άμεσα .

Μετά τις αρχικές επιθέσεις, η αστυνομία σχημάτισε μια διαχωριστική γραμμή με τις μηχανές ανάμεσα στα γκρουπ. Πάνω στην ώρα που είχαμε προσανατολιστεί προς τον μεγαλύτερο όγκο των φασιστών, ακούσαμε κραυγές και φασαρία. Άλλη μια διαμάχη ξέσπασε πίσω μας.

Ενώ είχαμε εστιάσει την προσοχή μας στην ομάδα των 500 φασιστών, μια άλλη μικρότερη ομάδα των proud boys μας παρακολουθούσε ενώ βρίσκονταν πίσω από παρκαρισμένα αυτοκίνητα. Ένα μέλος της ομάδας μας, προσπέρασε το μπλόκο και είδε μέλος των proud boys να χτυπά ένα σύντροφο, να τον γρονθοκοπά ενώ ήταν ξαπλωμένος στο πεζοδρόμιο προσπαθώντας να αποφύγει τα χτυπήματα. Ένας άλλος διαδηλωτής παρέμβηκε και χτύπησε τον φασίστα με τη σημαία του και ευτυχώς κατάφερε να σταματήσει την επίθεση. Οι φασίστες όμως που προηγουμένως επιτέθηκαν στον σύντροφο θέλανε να πάρουν το αίμα τους πίσω και να ξανά επιτεθούν τον διαδηλωτή. Όμως ευτυχώς παρέμβηκαν σύντροφοι-σες και βοήθησαν τον διαδηλωτή να σταθεί στα πόδια του και να μπει πάλι μέσα στο μπλοκ. Μετά από λίγα δευτερόλεπτα, ο αντιφασίστας που δέχτηκε τα χτυπήματα, χρειάζονταν άμεσα ιατρική βοήθεια και για αυτό δημιουργήθηκε γύρω του μια ασπίδα προκειμένου να προστατευτεί από τις επιθέσεις των φασιστών.

Με την αψιμαχία να έχει περιοριστεί κυρίως από το μπλοκ μας ήρθε η αστυνομία και δημιούργησε για ακόμη μια φορά μια γραμμή μεταξύ ημών και των φασιστών που εκτείνονταν σε όλο τον δρόμο βάζοντάς μας στη μέση. Ήμασταν παγιδευμένοι.

Ενισχύσαμε την μπροστινή πλευρά του μπλοκ μας απέναντι στα proud boys και τους ακροδεξιούς εξτρεμιστές, αφήνοντας έτσι την πίσω πλευρά ανυπεράσπιστα παρά μόνο με κάποιους συντρόφους-σες που κρατούσαν σημαίες ή και τίποτα. Ο κίνδυνος ήταν εμφανής. Τα proud boys διψούσαν κυριολεκτικά για αίμα. Αντιμετωπίζαμε με επιτυχία μικρές επιθέσεις όλο το βράδυ αλλά αυτό που συνέβαινε ήταν στην ουσία κάτι τελείως διαφορετικό. Μας ξεπερνούσαν σε αριθμό και ούτε η τακτική και η τύχη μπορούσε να μας βοηθήσει όσο ήμασταν περικυκλωμένοι. Η απειλή από τα proud boys ήταν τόσο εμφανής που για πρώτη φορά η αστυνομία γύρισε την πλάτη σε μαύρο μπλοκ.

Έπειτα από μερικά έντονα λεπτά, ήρθαν να μας βρουν και οι σύντροφοι που είχαν τραυματιστεί – μόνο ελαφρώς και δύο στον αριθμό τραυματίες. Το μπλοκ μας διατήρησε την αμυντική στάση

αλλά ωστόσο δεν ήρθαμε αντιμέτωποι με άλλη επίθεση από την πλευρά των φασιστών. Η αστυνομία ακολουθώντας εντολές έδωσε ένα ηχηρό μήνυμα ότι δεν θα γίνει σφαγή στους δρόμους της πρωτεύουσας. Οι proud boys ήταν [αναστατωμένοι και μπερδεμένοι](#). Για πρώτη φορά η αστυνομία δεν εντάχθηκε μαζί τους και όσοι προσπάθησαν να περάσουν το τείχος τους αντιμετωπίστηκαν με σπρέι πιπεριού.

Κατά τις 9 μ.μ. ήρθαν και άλλες αστυνομικές δυνάμεις διώχνοντας πιο πίσω τους proud boys αφήνοντας μας χώρο. Αργότερα η αστυνομία συνόδεψε τους διαδηλωτές στην πλατεία όπου βρεθήκαμε και με τα άλλα μικρά γκρουπ αντιφασιστών που βρίσκονταν ήδη εκεί.

Τώρα πίσω στην πλατεία ΠΛΑΖΑ, η αστυνομία διατήρησε τη θέση της μόνο που τώρα δεν άφηνε αντιφασίστες διαδηλωτές να φύγουν από τον χώρο. Μείναμε πάλι κολλημένοι στη θέση αυτή αφήνοντας φασίστες στους δρόμους να ψάχνουν για μεμονωμένους διαδηλωτές του κινήματος BLM, ή μετανάστες ή μέλη της LGBT+ κοινότητας. Μάθαμε επίσης ότι εκκλησίες των μαύρων [υπέστησαν βανδαλισμούς](#) την ώρα που εμείς είχαμε καθηλωθεί στην πλατεία.

Ξεκουραστήκαμε στην πλατεία σχεδιάζοντας την επόμενη μας κίνηση. Κάποιος από το γκρουπ μας είχε τραυματιστεί στο πόδι και έτσι δεν μπορούσε να συνεχίσει την πορεία χωρίς να χειροτερέψει η κατάστασή του. Μετά από μια γεμάτη ώρα που είχαμε καθηλωθεί στην πλατεία, η αστυνομία άρχισε να μας επιτρέπει να φύγουμε από τον χώρο. Βρήκαμε την ευκαιρία να φύγουμε και να επιστρέψουμε στα καταλύματά μας για να ξεκουραστούμε αποφεύγοντας τους ακροδεξιούς στον δρόμο της επιστροφής. Αφού συζητήσαμε μεταξύ μας τι έγινε κατά τη διάρκεια που είχαμε χωριστεί, τελειώσαμε τη μέρα μας.

Βίντεο:

<https://twitter.com/BG0nTheScene/status/1337984902898348032>

Ανάλυση

Τα γεγονότα της 12ης Δεκεμβρίου (στο εξής D12) όπως έχουν

αναφερθεί απαιτούν μια προσεκτική επανεξέταση των στρατηγικών άμυνάς μας και των τακτικών που χρησιμοποιούνται από τους αντιφασίστες-τριες. Η κινητοποίηση ήταν, σε μεγάλο βαθμό, μια αποτυχία. Αυτό συμβαίνει παρά το γεγονός ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι ενήργησαν με απόλυτη γενναιότητα και αλληλεγγύη μεταξύ τους. Πρέπει να αποδεχτούμε αυτήν την ήττα συλλογικά, ώστε να μπορέσουμε να μάθουμε από αυτήν, και να προχωρήσουμε προς μια πιο αποτελεσματική αντίσταση ενάντια στη φασιστική βία.

Προσπάθειες κινητοποίησης

Η έλλειψη αριθμών ήταν το πιο προφανές ζήτημα που αντιμετωπίσαμε στο D12. Το αντιφασιστικό σώμα δεν ξεπέρασε ποτέ τα πεντακόσια άτομα σε όλη την πόλη, σε σύγκριση με χιλιάδες ακροδεξιούς διαδηλωτές (1500-200 ίσως και παραπάνω), που εμφανίστηκαν με πολεμικές διαθέσεις. Οι προοδευτικοί, οι δημοκρατικοί σοσιαλιστές και τα οργανωμένα σωματεία εργαζομένων απουσίαζαν. Μόνο το ριζοσπαστικό [3] (αναρχικοί-αντιεξουσιαστές) στοιχείο εμφανίστηκε κατά κύριο λόγο στους δρόμους της πόλης. Παρόλο που είναι εύκολο να κατηγορήσουμε αυτές τις ομάδες για μη εμφάνισή τους, μπορεί να είναι πιο εποικοδομητικό να αναλύσουμε πώς οι ριζοσπάστες προσπάθησαν κατεβάσουν τον κόσμο στο δρόμο.

Καλώντας τους φιλελεύθερους και τους Προοδευτικούς στο δρόμο

Παρατηρήσαμε αντιφασιστικές προσπάθειες κινητοποίησης στο Twitter, το Instagram και το It's Going Down Podcast. Οι περισσότερες από τις προσπάθειες που έγιναν για να πείσουν τον κόσμο να εμφανιστεί στον δρόμο, διαμορφώθηκαν με τέτοιο τρόπο ώστε είτε να τους δημιουργούν το αίσθημα της ντροπής (αν δεν κατέβουν στον δρόμο) ή να προσδώσουν μια αίσθηση καθήκοντος. Ενώ καταλαβαίνουμε αυτές τις προοπτικές, ούτε το να δημιουργείς ένα αίσθημα ντροπής ούτε η άμεση έκκληση προς το καθήκον είναι ιδιαίτερα καλοί παρακινητές για άμεση δράση.

Εάν έρχεστε εδώ για να με βοηθήσετε, χάνετε το χρόνο σας. Εάν

έρχεστε επειδή η

απελευθέρωσή σας είναι συνδεδεμένη με τη δική μου, τότε ας συνεργαστούμε.- Lilla Watson

Οι ριζοσπάστες μπορούν καλύτερα να κινητοποιήσουν λιγότερο μαχητικές (με την στρατιωτική έννοια) ομάδες σε δράση ενάντια στην επικείμενη φασιστική απειλή, αποδεικνύοντας ότι η ελευθερία όλων είναι συνδεδεμένη με την ελευθερία ομάδων πιο περιθωριοποιημένων από τη δική τους. Ο Φασισμός είναι ένας ολοκληρωτισμός που καταβροχθίζει τα πάντα και σπρώχνει περιθωριακές ομάδες στα άκρα ενώ κατά τη διαδικασία στοχοποιεί ακόμα περισσότερες ομάδες. Δεν εκμεταλλεύεται μόνο τις υπάρχουσες προκαταλήψεις για τον καθαρισμό του Έθνους, αλλά δημιουργεί νέες καθώς προσπαθεί να αποκτήσει και να εδραιώσει την εξουσία. Το να ξεκαθαρίσουμε την απειλή που θέτει ο φασισμός σε προνομιακές ομάδες πληθυσμού , μπορεί να είναι μια καλύτερη στρατηγική από το να δημιουργείται ο μύθος ότι οι προνομιούχοι άνθρωποι είναι «ασφαλείς» από τη φασιστική απειλή, και επομένως θα βοηθούσαν μόνο τις περιθωριοποιημένες ομάδες από μια ηθικολογική αίσθηση ντροπής ή υποχρέωσης. Εξάλλου, θέλουμε [συνεργούς, όχι συμμάχους.](#)

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΟΥΜΕ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

Θα επωφελούμασταν από την προσεκτική μελέτη της επιτυχούς οργάνωσης και κινητοποίησης άλλων προσπαθειών, όπως αυτή του Popular Mobilization PDX (Pop Mob) [ΛΑΙΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ]. Η κίνηση αυτή εστιάζει για παράδειγμα σε αυτό το μέρος του πληθυσμού που λέγεται “καθημερινοί αντιφασίστες” – λιγότερο μαχητικοί, λιγότερο ριζοσπαστικοί σύντροφοι που ωστόσο εξακολουθούν να θέλουν να αντιταχθούν στη φασιστική οργάνωση στις κοινότητές τους, αλλά χωρίς να συμμετέχουν απαραίτητα σε μάχες που γίνονται στο δρόμο ή να ενταχθούν σε ένα black bloc. Αυτοί οι “καθημερινοί αντιφασιστές” συνδέουν το αντιφασιστικό κίνημα με τις κοινότητες στις οποίες δραστηριοποιούνται και πολλές φορές παρέχουν κάλυψη για αρκετούς αγωνιστές και αρκετές αγωνίστριες. Με τη σειρά τους, συχνά

ριζοσπαστικοποιούνται μέσω της εμπειρίας της φασιστικής βίας.

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΩΝ ΜΑΥΡΩΝ

Στο D12, τα Proud Boys πέρασαν μια γραμμή που δεν είχαν περάσει ποτέ καθώς [βανδαλίστηκαν πολλές ιστορικές εκκλησίες της μαύρης κοινότητας](#) της πόλης. Πρόκειται για μια νέα εξέλιξη, καθώς τα υπέρ-χριστιανικά μηνύματα της ακροδεξιάς συνήθως οδηγούν τα μέλη τους μακριά από την καταστροφή εκκλησιαστικών χώρων. Εάν μία εικόνα παραμείνει στη μνήμη του κοινού μετά την πορεία D12, είναι η εικόνα όπου έξω από την εκκλησία “ DC Asbury United Methodist Church” [ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΕΘΟΔΙΣΤΩΝ] τα Proud Boys έκαιγαν το [πανό του κινήματος BLM](#) , φωνάζοντας και πανηγυρίζοντας.

Η εκκλησία παραμένει ένας από τους βασικούς τόπους συνάντησης (και πηγή οικονομικής και κοινωνικής υποστήριξης) για πολλές μαύρες κοινότητες σε αυτό που ονομάζουμε Ηνωμένες Πολιτείες, και ως εκ τούτου πρέπει να προστατευτούν. Οι ακροδεξιοί εξτρεμιστές που κλιμάκωσαν τις τακτικές εκφοβισμού τους σε έναν τέτοιο στόχο, απαιτούν απάντηση εκ μέρους του αντιφασιστικού κινήματος .Οι αντιφασιστικοί διοργανωτές που υπερασπίστηκαν την πλατεία BLM πρέπει να έρθουν σε επαφή με αυτές τις εκκλησίες για να δημιουργήσουν ένα συνασπισμό ενάντια στην αυξανόμενη φασιστική απειλή. Ένας τέτοιος συνασπισμός θα προωθούσε την άμυνα μας σε πολλά μέτωπα- (1) ενίσχυση των συνδέσεων με λιγότερο ριζοσπαστικά τμήματα της κοινότητας προς μια «καθημερινή αντιφασιστική» κουλτούρα, (2) βελτίωση των αριθμών μας στο δρόμο όταν ανταποκρίνονται σε ακροδεξιές κινητοποιήσεις, και (3) προωθώντας την μετουσιωτική εμπειρία που είναι εγγενής στα πλαίσια της γνήσιας αλληλεγγύης με τους γείτονες σου.

ΤΑΚΤΙΚΕΣ

To black Bloc

To black bloc αποτελούσε την πλειοψηφία των δυνάμεών μας. Εάν η πορεία στις D12 ήταν μια διαμαρτυρία ενάντια στην αστυνομία,

αυτό ίσως να συνιστούσε μια σημαντική νίκη. Ωστόσο, οι επιτυχημένες αντιφασιστικές κινητοποιήσεις απαιτούν αριθμούς, και συνήθως είναι πιο δύσκολο να συγκεντρώσεις αυτούς τους αριθμούς όταν οι διοργανωτές βασίζονται σε μεγάλο βαθμό σε τακτικές όπως αυτές του black bloc. Το black bloc πρέπει να θεωρείται ως ένα εργαλείο και όχι το μόνο εργαλείο.

Επίσης, το μπλοκ χωρίστηκε σε πολλές ομάδες όλη τη νύχτα, επιδεινώνοντας περαιτέρω το πρόβλημα που είχαμε με τη χαμηλή προσέλευση. Όπως περιγράφηκε παραπάνω, έγινε εξαιρετικά επικίνδυνο, με περίπου 100 αντιφασιστές να αντιμετωπίζουν εκατοντάδες Proud Boys. Σε κάθε περίπτωση όπου οι ακροδεξιοί εξτρεμιστές είναι αριθμητικά πολλοί περισσότεροι, θα συνιστούσα μια πιο προσεκτική συζήτηση κι έναν καλύτερο σχεδιασμό για την διάσπαση των μπλοκ μας, με την επιλογή αυτή να χρησιμοποιείται μόνο όταν είναι απολύτως απαραίτητο.

ΚΑΤΕΧΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΛΑΖΑ

Ο πρωταρχικός στόχος της δράσης ήταν να κρατηθεί το BLM Plaza καθαρό από φασίστες. Ως αποτέλεσμα, ήταν αρκετά εύκολο για την αστυνομία να συγκρατήσει-περιορίσει την μαχητική αντιφασιστική απάντηση, ενώ παράλληλα να επιτρέπει σε μεθυσμένες ορδές ακροδεξιών εξτρεμιστών να τρομοκρατήσουν τον λαό της Washington DC. Πρέπει να σημειωθεί ότι το BLM Plaza δημιουργήθηκε ως «ζώνη ελευθερίας λόγου» που έχει “εγκριθεί” από το κράτος, και κατανοείται καλύτερα ως μέσο ελέγχου των αριστερών διαδηλωτών.

Embed

Video:

<https://twitter.com/ChuckModi1/status/1337883324128391175>

Η έξοδος από την πλατεία και η ασφάλεια ήταν επίσης λίγο Catch 22 [ΔΙΠΛΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ]. Η αποχώρηση σε μεγάλες ομάδες σίγουρα θα τραβούσε την προσοχή των φασιστικών όχλων. Αντίθετα, όσοι βρισκόταν σε μικρές ομάδες διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο επίθεσης εάν εντοπιζόταν από φασίστες. Ενώ το BLM Plaza έχει συμβολική αξία, πρέπει να εξετάσουμε με μια διάθεση κριτικής

το αν η χρήση του ως σημείο συγκέντρωσης βοηθά ή βλάπτει την υπεράσπισή των κατοίκων της DC ενάντια στις φασιστικές απειλές.

Συνοδεία αστυνομίας

Το γεγονός ότι η αστυνομία συνόδευε ένα μπλοκ μαύρων μακριά από τους Proud Boys, είναι ιδιαίτερα αξιοσημείωτο γιατί είναι ασυνήθιστο η αστυνομία να δρα έναντι των ακροδεξιών διαδηλωτών που προσπαθούν να βλάψουν αριστεριστές και αντιεξουσιαστές-αναρχικούς.

Μερικές εκτιμήσεις:

Δεν μείναμε ασφαλείς

Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι περίπου 60 αντιφασίστες ήρθαν αντιμέτωποι με σοβαρούς τραυματισμούς, ακόμα και το θάνατο. Το πλήθος των proud boys και άλλων ακροδεξιών εξτρεμιστών ήταν λυσσασμένο. Ήταν έτοιμοι να μας ξεσκίσουν και μπορούσαν αριθμητικά να το κάνουν. Δεν ήμασταν σε θέση να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας πόσο μάλλον ολόκληρη την κοινότητα.

Ένταση μεταξύ του κράτους και των ακροδεξιών

Παρατίθεται βίντεο των proud boys να διαφωνούν με την αστυνομία :

<https://twitter.com/itakeshots1/status/1338175972634464256>

Οι αντιφασίστες αντιστάθηκαν εξίσου και στην κρατική βία αλλά και τη βία των ακροδεξιών. Αυτά είναι άμεσα συνδεδεμένα , αλλά κακώς πιστεύουμε ότι οι εχθροί μας αποτελούν μια ενιαία δύναμη με κοινή ιδεολογία και συμφέροντα. Θα μπορέσουμε να εκμεταλλευτούμε τις αδυναμίες των φασιστών καλύτερα αν καταφέρουμε να καταλάβουμε την πολυπλοκότητα τους και πως αυτοί αλληλοεπιδρούν με το κράτος.

«ο φασισμός μπορεί να οριστεί ως μια μορφή πολιτικής που

χαρακτηρίζεται από την ιδεοληψία που ασχολείται με την παρακμή της κοινότητας, την ταπείνωση ή τη θυματοποίηση και από αντισταθμιστικές λατρείες ενότητας, ενέργειας και αγνότητας, στις οποίες ένα μαζικό κόμμα αφοσιωμένων εθνικιστών μαχητών, εργάζονται σε συνεργασία με τις παραδοσιακές ελίτ, εγκαταλείπει τις δημοκρατικές ελευθερίες και επιδιώκει με τη βία και χωρίς ηθικούς ή νομικούς φραγμούς, εσωτερικό καθαρισμό και εξωτερική επέκταση. ” – Robert O. Paxton in The Anatomy of Fascism

Μιας και ο φασισμός ανέκαθεν στηρίζονταν στην αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ διαφόρων γκρουπ συμπεριλαμβανομένης και της αστυνομίας, πρέπει να τονίσουμε το γεγονός ότι υπήρξε ένταση μεταξύ των ακροδεξιών εξτρεμιστών και της αστυνομίας. Η D12 δείχνει ότι τα αστυνομικά τμήματα ανταποκρίνονται ακόμα στις πιέσεις της πολιτικής προστασίας η οποία με τη σειρά της ανταποκρίνεται (τουλάχιστον στην DC) στις πιέσεις των ψηφοφόρων. Οι αντιφασίστες πρέπει να εκμεταλλευτούν αυτή την ευκαιρία όσο έχουν ακόμα περιθώριο.

Η αστυνομία της Ουάσιγκτον DC και όλη η αστυνομία παραμένει εχθρός μας.

Τα συμφέροντα των αντιφασιστών (το να αποφύγουν τη σφαγή) ταυτίστηκαν με αυτά της αστυνομίας (οι οποίοι ήθελαν να αποφύγουν το κακό PR [Δημόσιες Σχέσεις] που θα έρχονταν από μια τέτοια σφαγή) για μόλις 15 λεπτά της 12 Δεκεμβρίου. Το ότι ταυτίστηκαν τα συμφέροντα μας για αυτά τα 15 λεπτά δεν σημαίνει ότι η αστυνομία δεν είναι εχθρός των εργαζομένων των Ηνωμένων Πολιτειών. Η αστυνομία παραμένει το επίκεντρο που επιβάλλει την ιεραρχία ενός αποικιστικού κράτους.

Η αστυνομία της Ουάσιγκτον DC όπως και όλες οι αστυνομικές [δυνάμεις βάνουσα συλλαμβάνουν αντιφασίστες-τριες](#) διαδηλωτές-τριες μετά από επιθέσεις των ακροδεξιών- εξτρεμιστών ομάδων. Επίσης η αστυνομία της Ουάσιγκτον [έριξε χημικά](#) σε μία ειρηνική δράση για την υποστήριξη των φυλακισμένων (την επόμενη μέρα) λίγες ώρες αφότου η πλειοψηφία των ακροδεξιών έφυγαν από την

πόλη. Επιπλέον να θυμηθούμε ότι οι ακτιβιστές-τριες της Ουάσιγκτον δεν έχουν ξεχάσει ένα μακρύ καλοκαίρι παρενόχλησης στα χέρια της τοπικής αστυνομίας, [συμπεριλαμβανομένης της καταστροφής τροφής και ιατρικών ειδών](#) αξίας 25.000 \$ στην πλατεία BLM.

Τα γεγονότα στις 12Δ δεν δημιουργούν αμφιβολίες για την απαγόρευση της συνεργασίας με την αστυνομία όπως το αντιλαμβάνεται το αντιφασιστικό κίνημα. Αντίθετα υποδεικνύουν πως η χρήση της τοπικής πίεσης, οι εκστρατείες, η προπαγάνδα, ο εισοδισμός και άλλες τακτικές που διασπείρουν διχόνοια ανάμεσα στις ομάδες που συνιστούν την μεγεθυνόμενη φασιστική απειλή είναι ακόμα μία επιτυχής στρατηγική.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ήδη, [σύμφωνα με εντολές του Τραμπ](#), τα Proud Boys και άλλοι ακροδεξιοί εξτρεμιστές σχεδιάζουν μια συγκέντρωση για τις 6 Ιανουαρίου στο DC, όπου αυτό θα είναι μια τρίτη επίθεση μέσα σε τόσους λίγους μήνες. Πρέπει να περιμένουμε ότι οι φασίστες θα συνεχίσουν να συγκεντρώνονται έως ότου να συνασπιστεί η κοινωνία με γνώμονα την αλληλεγγύη, και να καταφέρει να αναχαιτίσει τα φαινόμενα μαζική βίας. ΟΙ φασίστες θα συνεχίσουν να εμφανίζονται μέχρι να καταστρέψουμε τη «διασκέδαση» τους και να τους ντροπιασουμε στους δρόμους. Ενδεχομένως η υιοθέτηση των στρατηγικών που περιγράφονται παραπάνω θα βοηθήσει την τοπική κοινωνία της DC να νικήσει αυτήν την οργανωμένη φασιστική απειλή.

Θα θέλαμε να ολοκληρώσουμε με ένα προσωπικό μήνυμα σε όλους τους αντιφασιστές της DC – θα είμαστε δίπλα σας για όσο χρειαστεί.

Με αλληλεγγύη,

Αντιφασίστες -τριες από την περιοχή Lenape

[1] Το Lenape, είναι μια ιθαγενής υπεροχή των βορειοανατολικών δασών, που ζουν στις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά. Το

ιστορικό τους έδαφος περιλάμβανε το σημερινό Νιου Τζέρσεϋ και την ανατολική Πενσυλβανία κατά μήκος του ποταμού Ντελαγουέρ, τη Νέα Υόρκη, το δυτικό Λονγκ Άιλαντ και το Κάτω Κοιλάδα Χάντσον.

[2] MAGA—Make America great again— Να κάνουμε την Αμερική σπουδαία- μεγάλη ξανά.

[3] Ο όρος ριζοσπάστες χρησιμοποιείται κυρίως για τους αναρχικούς-αντιεξουσιαστές.